

Publiek-private partnerschappen in criminaliteitspreventie:

UITDAGINGEN EN AANBEVELINGEN

PPP's komen steeds vaker voor in de samenleving, deels omdat ze verschillende vormen kunnen aannemen, afhankelijk van het onderwerp, de doelstellingen en de mate van betrokkenheid van de partners. Maar door deze verscheidenheid aan partnerschappen gaan de oprichting en voortzetting van PPP's gepaard met een aantal uitdagingen.

Citeren

EUCPN (2023).
Publiek-private partnerschappen
in criminaliteitspreventie:
uitdagingen en aanbevelingen.
Brussel: EUCPN.

Wettelijke kennisgeving

De inhoud van deze
publicatie weerspiegelt niet
noodzakelijkerwijs de officiële
mening van een EU-lidstaat of
een agentschap of instelling van
de Europese Unie of de Europese
Gemeenschappen.

Auteur

Sarah Bosman,
onderzoekswedewerker,
secretariaat EUCPN.

Onderdeel van het project "EUCPN Secretariaat", juli 2023, Brussel
Met de financiële steun van het Fonds voor interne veiligheid van de Europese Unie - Politie

Inhoudsopgave

<u>Inleiding</u>	4
<u>PPP-vorming</u>	6
Prioriteiten op elkaar afstemmen en gezamenlijke doelstellingen creëren	7
Vertrouwen opbouwen	9
<u>Samenwerken</u>	10
Efficiënte partnerschapsrelaties	12
Continuïteit bewerkstelligen	13
Delen van informatie en gegevens	15
<u>Partnerschapscultuur</u>	17
Partnerschapsgerichte cultuur	18
Europese PPP-kansen	19
<u>Conclusie</u>	21
<u>Eindnoten</u>	22

Inleiding

Publiek-private partnerschappen (PPP's) zijn afgesloten overeenkomsten tussen publieke actoren (bijv. een regering, een gemeente of wetshandhaving) en een of meerdere private actoren (bijv. kleine en/of grote bedrijven en ondernemingen). Partnerschappen met uitsluitend non-profitorganisaties, zoals Ngo's, worden in dit document buiten beschouwing gelaten. Particuliere actoren worden daarom gecategoriseerd als verenigingen met winstoogmerk.¹ Dit doet echter niets af aan de waardevolle rol die non-profitorganisaties kunnen spelen bij de oprichting en/of voortzetting van PPP's, aangezien zij vaak over relevante expertise en connecties in het bedrijfsleven beschikken.

Er bestaat geen vaste of algemeen erkende definitie van PPP's, aangezien ze verschillende vormen kunnen aannemen, afhankelijk van hun doelstellingen, structuur, aandachtsgebied, enz.² Toch bieden ze waardevolle alternatieven voor traditionele openbare aanbestedingsprojecten, aangezien PPP's voor extra financiering kunnen zorgen en het mogelijk maken om publieke en private expertise te combineren.³ Niet elke vorm van samenwerking is als een partnerschap te beschouwen. Er bestaan verschillende soorten allianties

waarbij partners elkaar updaten, informatie delen of sporadisch samen een activiteit organiseren. Een effectief PPP neemt daarentegen de vorm aan van een duurzame samenwerking waarin alle partners specifieke taken op zich nemen om gedeelde en duurzame doelen te bereiken.

Dit zijn de belangrijkste boodschappen met betrekking tot de implementatie van PPP's op het gebied van criminaliteitspreventie:

PPP VORMING

- > **Prioriteiten afstemmen op gedeelde doelstellingen:** Het is belangrijk om het doel van het PPP van tevoren duidelijk te definiëren, zodat gezamenlijke doelen en doelstellingen vastgesteld worden die werkbaar zijn voor alle betrokken partners.
- > **Vertrouwen opbouwen:** Een gebrek aan vertrouwen, als gevolg van bestaande vooroordelen, machtsonevenwichtigheden of verschillende normen en waarden, kan worden vermeden door wederzijdse garanties en een basisniveau van vertrouwen, bijvoorbeeld door regelmatig persoonlijke ontmoetingen te houden om professionele relaties op te bouwen.

PPP SAMENWERKING

- > **Efficiënte partnerschapsrelaties:** Effectieve samenwerking kan tot stand worden gebracht door duidelijke werkmechanismen en een communicatiesysteem binnen het partnerschap formeel op te zetten.
- > **Continuïteit creëren:** Het duidelijk definiëren van de rollen, taken en verantwoordelijkheden van alle partners verbetert de continuïteit en werking van een PPP.
- > **Delen van informatie en gegevens:** Beleidsontwikkeling moet binnen de mogelijkheden gericht zijn op het verminderen van wettelijke, organisatorische of technische belemmeringen voor het delen van informatie en gegevens.

PPP CULTUUR

- > **Partnerschapsgerichte cultuur:** beleidsinstrumenten moeten de standaardisatie en transparantie van PPP's op zowel nationaal als Europees niveau verbeteren.

De belangrijkste doelgroep van deze publicatie zijn beleidsmakers op lokaal, nationaal en Europees niveau. Zij zijn over het algemeen verantwoordelijk voor het stellen van prioriteiten, het implementeren van wetgeving en het initiëren van grootschalige preventiemaatregelen. Door hun aandacht voor PPP's te vergroten, kunnen er meer mogelijkheden voor samenwerking met particuliere partners worden gecreëerd.

PPP-vorming

Er zijn verschillende manieren om een PPP te vormen. Eén mogelijkheid is om de zeven stappen van het CLAIMED-kader te volgen. CLAIMED (clarify, locate, alert, inform, motivate, empower en direct) is bedoeld om partners te mobiliseren om betrokken te raken bij initiatieven voor criminaliteitspreventie.⁴

De eerste stap is het verduidelijken van de taken en rollen van alle betrokkenen. Een stad wil bijvoorbeeld autodiefstallen aanpakken. Op basis van een voorafgaande analyse wordt vastgesteld dat burgers actie moeten ondernemen om hun auto's beter te beschermen, in combinatie met inspanningen van de stad om hotspots aan te pakken en fabrikanten die speciale sloten maken als extra middel om het doel te bereiken. Over het algemeen worden dergelijke voorbereidingen idealiter uitgevoerd door de verantwoordelijke publieke partner, omdat het vaak gaat om beleidsdoelstellingen voor de lange termijn.⁵ Niettemin kunnen belanghebbenden zoals vakbonden, NGO's of belangrijke vertegenwoordigers uit de particuliere sector in deze vroege stadia worden geraadpleegd om informatie te verstrekken.⁶

Ten tweede moeten de relevante partners worden gevonden. Dit houdt in het voorbeeld van autodiefstallen in dat er fabrikanten of beveiligingsbedrijven moeten worden gevonden die effectieve sloten of startonderbrekers produceren en dat er contact moet worden opgenomen met bewonersverenigingen om autobezitters met een verhoogd risico te bereiken die zich in of nabij hotspots bevinden. Op praktisch niveau zou de gemeente een seminar of bijeenkomst kunnen organiseren om haar plan en doelstellingen aan verschillende bedrijven te presenteren. Vervolgens kunnen er kleinschalige bijeenkomsten gepland worden om een samenwerking op te starten.⁷ Naast het rechtstreeks benaderen van de private sector, verkeren NGO's en maatschappelijke organisaties in een sterke positie om een bijdrage te leveren, omdat zij vaak connecties hebben met private partners die hen aan tafel kunnen brengen.⁸

Bij het leggen van contacten met private partners kan een risicobeoordeling het identificeren van geschikte partners vergemakkelijken. Risicobeoordelingen zijn bedoeld om te beoordelen welke partners wel of niet moeten worden opgenomen en wat zij kunnen bijdragen aan het PPP. Dit kan een onderzoek naar de achtergrond van het bedrijf inhouden, of het verbonden is of is geweest met andere partnerschappen, wie een geschikt contact zou zijn om bij het partnerschap te betrekken, enz.⁹ Een voorbeeld is te vinden in de richtlijnen van PACI (Partnering Against Corruption Initiative van het World Economic Forum) voor goede praktijken voor het uitvoeren van due diligence bij derde partijen. Deze richtlijnen dienen als hulpmiddel voor organisaties om twijfelachtige derde partijen te herkennen en te vermijden.¹⁰

Een gerelateerde uitdaging bij het vormen van een partnerschap is onpartijdigheid. Veel publieke partijen moeten onafhankelijk blijven en kunnen geen voorkeursbehandeling geven aan een specifiek bedrijf of een specifieke organisatie. Een oplossing zou zijn om met een overkoepelend orgaan samen te werken in plaats van met specifieke bedrijven. Om de illustratie voort te zetten: in plaats van een individuele fabrikant uit te kiezen, zou deze gemeenteraad de brancheorganisatie van de auto-industrie kunnen benaderen om vooringenomenheid te vermijden.

Alleen partners vinden is echter niet voldoende. Er zullen mobilisatietechnieken nodig zijn om hen erop te wijzen hoe ze niet alleen kunnen bijdragen, maar ook voordeel kunnen halen uit het aangaan van dit partnerschap. Om dit te kunnen doen, moeten mensen geïnformeerd worden over de aard, de omvang en de oorzaak van het probleem en hebben sommigen misschien extra motivatie nodig. Vooral in het geval van private partijen kan het gebruik van prikkels relevant worden. Partners kunnen ook worden gestimuleerd. In dit voorbeeld zouden lokale bewonersverenigingen kunnen profiteren van organisatorische ondersteuning bij het uitdelen van autosloten. Tot slot sturen de initiatiefnemers het partnerschap in de richting van het behalen van de gestelde doelen.¹¹

Prioriteiten op elkaar afstemmen en gezamenlijke doelstellingen creëren

Om een effectief PPP te vormen, moeten alle partners hun prioriteiten op elkaar afstemmen in een poging om duidelijke en gedeelde doelstellingen te bereiken. Daartoe moeten de partners openlijk communiceren waarom ze betrokken zijn en wat ze willen bereiken, aangezien de redenen om een PPP op te richten vaak zeer uiteenlopend zijn. Dit kan het gevolg zijn van een economisch belang of omdat nieuwe wetgeving publiek-private samenwerking vereist. Een andere belangrijke drijfveer is het maatschappelijk belang, bijvoorbeeld wanneer een specifieke sector of autoriteit een kwestie op de politieke agenda zet.¹² Terwijl publieke partners zich meestal bezighouden met het leveren van diensten aan burgers en de samenleving, proberen private partners meestal winst te maken door hun klanten een product of dienst aan te bieden. Beide zijden van het spectrum moeten gedeelde prioriteiten vinden.¹³

Om verschillende aandachtsgebieden op elkaar af te stemmen, moet er een gemeenschappelijke basis worden vastgesteld. Ter illustratie: woninginbraak is een misdrijf dat de hele maatschappij treft. Slachtoffers raken hun bezittingen kwijt; wetshandhavers moeten de gestolen goederen opsporen en terugvinden en verzekeringsmaatschappijen moeten schade en verloren voorwerpen vergoeden. De gemeenschappelijke basis in dit voorbeeld is dat alle partijen inbraken willen voorkomen, bijvoorbeeld door de veiligheidsmaatregelen

in en rond de huizen van mensen te versterken. Wetshandhavers en gemeenten kunnen buurten informeren over effectieve preventieve maatregelen (bijv. deursloten en automatische buitenverlichting) of hen doorverwijzen naar private partners die dergelijke producten aanbieden. Aan de andere kant kunnen verzekeringsmaatschappijen kortingen geven aan huiseigenaren die bepaalde preventieve maatregelen hebben genomen, zodat er een win-winsituatie ontstaat voor alle betrokkenen.¹⁴

STAD in Europa project

Het STAD in Europa (SiE) project richt zich op zwaar episodisch drinken onder jongeren. Het maakt gebruik van een gemeenschapsaanpak (STAD) die ontwikkeld werd in Stockholm en vervolgens getest werd op zes andere locaties (in Nederland, Slovenië, Tsjechië, Spanje, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk). Het doel van deze projecten is om de beschikbaarheid van alcohol in vier gebieden binnen de samenleving te beperken: uitgaansgebieden, festivals, openbare ruimte (bijv. parken en stranden) en privé-omgeving (bijv. thuis). Er werd gebruik gemaakt van mobilisatie van de gemeenschap, strengere handhaving en een trainingssessie over het verantwoord schenken van alcohol. In Stockholm leidde het resultaat tot minder overmatig alcohol schenken, minder drinken door minderjarigen en minder alcohol gerelateerde agressie.

Samenwerkingsverbanden van verschillende instanties speelden een belangrijke rol in dit project. De partners varieerden afhankelijk van de projectlocatie. Voornamelijk gemeenteraden, gezondheidsdiensten, ordehandhavers, volksgezondheidsfunctionarissen, scholen, eigenaars en beheerders van uitgaansgelegenheden en supermarkten waren betrokken. Het bleek dat bestaande sociale structuren de mobilisatie van de gemeenschap faciliteerden. Dit was het geval in Slovenië, waar bestaande lokale actiegroepen voor verslavingen bestonden waar veel belanghebbenden deel vanuit maakten.

Bovendien vreesden verschillende uitgaansgelegenheden omzetverlies of waren ze terughoudend om nieuwe maatregelen te nemen, tenzij de wet het voorschreef. Het bleek nodig om de uitgaansgelegenheden een opleiding te geven over de problemen die gepaard gaan met de verkoop van alcohol aan minderjarigen en over de bredere gevolgen die dat kan hebben voor een gemeenschap. Door de huidige verkooptechnieken met betrekking tot alcohol aan te passen en meer niet-alcoholische dranken voor minderjarigen aan te bieden, kan bovendien het risico op omzetverlies worden aangepakt.¹⁵

Lees meer: Over SiE - STAD in Europa.

Zowel publieke als private partijen kunnen aarzelen om deel te nemen aan een PPP. Het is daarom belangrijk dat de publieke partners een duidelijke visie hebben over wat het PPP wil bereiken, terwijl het onderwerp van het

PPP ook zinvol moet zijn voor de private partners die erbij betrokken moeten worden.¹⁶ Het gebruik van prikkels kan de particuliere sector stimuleren om de krachten te bundelen. Ten eerste is de wettelijke vereiste om

een PPP op te zetten vaak al een stimulans op zich. Dit geldt regelmatig op het gebied van cybercriminaliteit, waarbij bedrijven zoals Meta of Twitter gevraagd worden om maatregelen te nemen tegen online geweld, zoals aanzetten tot haat. Hoewel een wettelijke vereiste niet automatisch PPP's creëert, verbindt het wel publieke en private partijen en legt het mogelijk een basis voor verdere samenwerking.

Economische voordelen zijn een andere stimulans die een PPP kan helpen veiligstellen. Een verbetering van de openbare orde (bijv. minder afval of veiligere straten) verbetert bijvoorbeeld de buurt waarin het kantoor van een bedrijf zich bevindt, waardoor het veiliger en aangenamer wordt voor hun klanten. Een andere mogelijkheid is het verstrekken van subsidies of belastingvoordelen voor bedrijven die een bijdrage leveren aan de maatschappij. Verder hebben partnerschappen het potentieel om de interne en externe reputatie van de organisatie te verbeteren. Reis- en job bureaus kunnen de rechtshandhaving helpen door verdachte gevallen van uitbuiting of mensenhandel te melden. Negatieve publiciteit kan een reisbureau ernstige schade toebrengen, terwijl verhalen over een afgewend geval van kinderarbeid tot positieve media-aandacht kunnen leiden. Het genereren van een goede reputatie kan resulteren in een toename van het aantal klanten, terwijl het ook nieuwe werknemers aantrekt. Bovendien geeft het werknemers het gevoel dat ze bijdragen aan een sociale zaak, wat helpt om een gevoel van trots en loyaliteit ten opzichte van het bedrijf te creëren.¹⁷

Vertrouwen opbouwen

De grootste uitdaging bij het opzetten van een PPP is wellicht het opbouwen van vertrouwen tussen de partners. Om tot positieve werkrelaties te komen, is er een basishoogte van vertrouwen nodig tussen iedereen die bijdraagt aan het partnerschap. Met name op het gebied van veiligheid kunnen organisaties huiverig zijn om bepaalde informatie te delen, dus het bieden van wederzijdse garanties kan een cruciale rol spelen bij het waarborgen van de betrouwbaarheid tussen partners.¹⁸ Hoewel er vanaf het begin van het PPP een bepaalde mate van vertrouwen nodig is, kost het tijd om vertrouwensrelaties op te bouwen. Daarom zal het opzetten van PPP's vaak beginnen met een reeks kleine stappen (bijv. vergaderingen, informele discussies of gezamenlijke acties) die in de ogen van de andere partners betrouwbaarheid, integriteit of competentie impliceren.¹⁹

Er zijn veel uitdagingen die het vertrouwen tussen de partners vanaf het begin ontmoedigen. Bestaande vooroordelen met betrekking tot zowel de publieke als de private sector zijn een belangrijk obstakel.²⁰ Een veelgehoorde zorg is bijvoorbeeld dat private partijen een partnerschap in de richting van hun eigen commerciële belangen zullen sturen.²¹ Dit vooroordeel houdt verband met het feit dat vertrouwen niet alleen gerelateerd is aan interpersoonlijke relaties. Het wordt ook beïnvloed door de organisatorische normen en waarden die iedereen meebrengt. Of de partners elkaar vertrouwen en of ze hun organisatie vertrouwen, zijn twee verschillende zaken.²² Als oplossing kunnen de partners, voor zover mogelijk, hun organisatorische rollen achter zich laten om zich volledig te richten op de vooraf gestelde doelen. Tegelijkertijd kan dit bestaande vooroordelen verminderen en meer open discussies op gang brengen.

Zodra er een basis van vertrouwen is opgebouwd, is de volgende stap om dit vertrouwen te behouden. Dit vereist een voortdurende en doelbewuste inzet en kan gemakkelijk verdwijnen, bijvoorbeeld wanneer nieuwe partners zich bij een bestaande samenwerking aansluiten of wanneer bestaande partners niet voldoende betrokken zijn.²³ Om de continuïteit van het vertrouwen te garanderen, zijn regelmatige, bij voorkeur persoonlijke uitwisselingen van essentieel belang, aangezien deze tot meer betekenisvolle interacties leiden dan interacties die uitsluitend via schriftelijke of online communicatie plaatsvinden. Persoonlijke uitwisselingen maken het ook mogelijk om sociale evenementen te organiseren waarbij partners elkaar kunnen leren kennen en formele (en informele) banden kunnen smeden. Bovendien verplicht het regelmatig samenkomen (gepland in overleg met alle deelnemers) de partners om systematisch betrokken te zijn. Het is echter belangrijk om in gedachten te houden dat te veel vergaderingen een bron van irritatie voor de deelnemers kunnen worden. Alternatieven zijn thematische discussies waarin deelnemers informatie over bepaalde sub thema's uitwisselen of gezamenlijke trainingsevenementen waarin ze onderzoeken hoe verschillende aandachtsgebieden met elkaar verbonden kunnen worden.²⁴

Kortom, alle partnerschappen zijn dynamisch en ontwikkelen zich tijdens hun bestaan. Hoewel vertrouwen een noodzakelijke factor is tijdens de vorming van een partnerschap, is het niet voldoende om ervoor te zorgen dat het partnerschap efficiënt werkt. Hiervoor zijn ook organisatorische structuren nodig die gericht zijn op efficiënte samenwerking in het algemeen.²⁵

Samenwerken

PPP's bestaan in verschillende vormen en complexiteiten. James Austin creëerde een model om PPP's te categoriseren op basis van hun missie, hun mate van betrokkenheid, de hoeveelheid middelen, hun activiteiten en hun mate van interactie (zie Figuur 1). Dit model bestaat uit drie componenten en helpt om partnerschappen op een strategische manier in te delen. In de filantropische fase is de interactie tussen de partners minimaal en neemt deze voornamelijk de vorm aan van fondsen die door de ene partner aan de andere worden verstrekt. Dit gebeurt bijvoorbeeld wanneer een uitgeverij het materiaal financiert dat scholen kunnen gebruiken voor hun anti-pestprogramma.

De transactiefase omvat een meer diepgaande samenwerking, zoals de uitwisseling van middelen om activiteiten te organiseren of hulpmiddelen te creëren. Een voorbeeld hiervan is de lokale criminaliteitspreventieraad in Nacka (Zweden) die gebruik maakt van werkgroepen om de lokale veiligheid te vergroten. Deze werkgroepen bestaan uit verschillende vertegenwoordigers van sectoren en organisaties

zoals rechtshandhaving, scholen, lokale bedrijven, winkelcentra, eigendomsverenigingen. Ze komen zes keer per jaar bij elkaar en richten zich op wederzijdse lokale kwesties, zoals zwerfvuil en openbare overlast.²⁶ Hun focus en acties blijven echter beperkt tot hun eigen werkgebied.

Tot slot omvat de integratiefase partnerschappen die hun missie en activiteiten geheel of gedeeltelijk hebben samengevoegd. Dergelijke gezamenlijke initiatieven vertegenwoordigen het hoogste niveau van strategische samenwerking.²⁷ Ter illustratie: het haven- en aangrenzende industriegebied van Rotterdam heeft een PPP genaamd de Unified Industrial & Harbour Fire Department. Deze organisatie combineert de taken van de openbare brandweer met brandweerkorpsen van industriële bedrijven en verleent wederzijdse bijstand aan de stad Rotterdam, de haven, de nabijgelegen gemeente Rozenburg en meer dan 50 Seveso-bedrijven (bedrijven die gevaarlijke stoffen behandelen, produceren of opslaan, zoals raffinaderijen of oliedepots).²⁸

Figuur 1: Samenwerkingscontinuüm (Austin, 2000).

Het is aan de PPP-initiator en de betrokken partners om te beslissen welk type PPP ze willen vormen op basis van hun eigen behoeften en doelstellingen. Het is echter gebruikelijk dat partnerschappen na verloop van tijd evolueren, bijvoorbeeld als er meer activiteiten worden uitgevoerd, waardoor een grotere betrokkenheid vereist is. In ieder geval vereist effectief werken in partnerschappen een basaal maar constant niveau van betrokkenheid tussen de partners.²⁹

Efficiënte partnerschapsrelaties

Goede werkrelaties tussen alle partners zijn noodzakelijk om een zinvolle dialoog tot stand te brengen en de vooraf bepaalde doelstellingen te bereiken.

Doelstellingen kunnen alleen worden bereikt door te vertrouwen op de bijdragen en competenties van de andere partners. Effectieve samenwerking hangt af van het niveau van vertrouwen, de competentie van het leiderschap, de samenwerkingsmechanismen en de communicatiestrategie binnen het partnerschap.³⁰

Het wordt aanbevolen dat de betrokken partners een soort overeenkomst opstellen om het partnerschap

formeel vast te leggen. Deze overeenkomst kan verschillende vormen aannemen, van een memorandum van overeenstemming of een gedragscode tot een gezamenlijke missieverklaring of een convenant of andere overeenkomst. Afhankelijk van de gewenste mate van formaliteit moeten er verschillende zaken in staan. Dit kan variëren van een algemene overeenkomst waarin het partnerschap en het aandachtsgebied worden beschreven tot een vaste verklaring waarin de doelen, activiteiten en verantwoordelijkheden van alle partners worden vastgelegd.³¹

Sofielund benadering

In 2014 werd er een lokale netwerkvereniging opgericht in het Sofielund-gebied van Malmö. De vereniging is een samenwerkingsverband tussen de stad Malmö en haar afdeling stadsplanning, de politie, de vereniging van huurders, vastgoedeigenaren, banken en bedrijven. De vereniging werd opgericht naar aanleiding van de omvangrijke criminaliteit, van graffiti en vandalisme tot de openlijke drugshandel waar Sofielund mee te maken had.

Ze richten zich op twee belangrijke kwesties: het verbeteren van de veiligheid en de netheid van het gebied. Specifieke acties bestonden uit beveiligingscamera's en een politieaanwezigheid in de straten, veiligheidswandelingen en schoonmaakpatrouilles door plaatselijke bewoners en trainingen om bewoners op te leiden die werden georganiseerd door de plaatselijke brandweer en verzekeringsmaatschappijen.

De aanpak is een relevant voorbeeld van een PPP omdat het een nieuw soort partnerschap in Zweden introduceerde waarin elke partner duidelijke verantwoordelijkheden had. Terwijl de stad stadsontwikkelingscoördinatoren financierde die optraden als operationele leiders voor de vereniging, bestond de raad van bestuur uit gecoöpteerde leden van partnerorganisaties (de afvalverwijderingsorganisatie, reddingsdiensten en wetshandhaving). Dit zorgde voor uitgebreide discussies die leidden tot snelle beslissingen die door alle partners werden gesteund.

Lees meer over het project en de samenwerking: [Sofielund Approach | EUCPN](#).

By defining the structure of a PPP, all actors, organisations and departments included will have clear mandates and will know who is responsible for which task. This, in turn, can clarify the levels of accountability towards each other but also towards the wider public.

De structuur van een PPP moet ook goed gedefinieerd zijn, zodat alle actoren elkaars rol begrijpen en iedereen moet samenwerken om gezamenlijke en wederzijds vastgestelde doelen te bereiken.³² Dit is belangrijk om ervoor te zorgen dat individuele actoren hun eigen identiteit niet verliezen. Een organogram biedt een toegankelijk overzicht van alle partners, hun posities en hun verantwoordelijkheden. Dergelijke schema's kunnen variëren afhankelijk van hoe groot, formeel en gestructureerd het PPP is. In het geval van een klein informeel samenwerkingsverband kan een tabel met de taken van elke speler al volstaan.³³ Grotere PPP's zullen mogelijk een uitgebreider organogram nodig hebben. Om Sofielund als voorbeeld te gebruiken, zou de Raad van Bestuur bovenaan het diagram als managementniveau kunnen worden aangeduid. De operationele spelers zijn in dit geval de stadsontwikkelingscoördinatoren die door de stad worden gefinancierd en daaronder worden geplaatst. Tot slot komen de gerelateerde belanghebbenden, zoals werkgroepen of adviesraden, die in dit geval de vorm kunnen aannemen van verenigingen van huurders, eigenaren van onroerend goed en andere bedrijven.

Door de structuur van een PPP te definiëren, zullen alle actoren, organisaties en afdelingen duidelijke mandaten hebben en weten wie voor welke taak verantwoordelijk is. Dit kan op zijn beurt de niveaus van verantwoording tegenover elkaar maar ook tegenover het bredere publiek verduidelijken.

Continuïteit bewerkstelligen

Het is belangrijk dat een PPP duurzaam is om de vooraf bepaalde uitkomsten te behalen. Vooral in het geval van preventie zijn partnerschappen vaak langetermijninvesteringen en zullen ze dus niet onmiddellijk meetbare resultaten opleveren.³⁴ Bepaalde belangrijke aspecten zijn belangrijk als het op continuïteit aankomt. Regelmatige, maar niet overdreven communicatie zorgt voor continue verslaglegging en maakt het mogelijk om waar en wanneer nodig bij te sturen. Efficiënte controle-instrumenten (zoals gestandaardiseerde voortgangsverslagen en follow-upvergaderingen) vergemakkelijken het bijhouden van gegevens en zorgen ervoor dat het partnerschap efficiënt blijft en de vooraf bepaalde output levert.³⁵

Om een PPP constant te houden, moeten de middelen voldoende zijn en voor de lange termijn gegarandeerd worden. Dergelijke middelen omvatten tijd, personeel en financiering.³⁶ De financiering moet duurzaam zijn, zodat PPP's een samenwerking op lange termijn kunnen aangaan zonder zich zorgen te hoeven maken of hun acties te moeten aanpassen vanwege beperkte budgetten.³⁷ Er moet voldoende tijd beschikbaar zijn voor degenen die betrokken zijn bij een partnerschap, vooral wanneer zij deze rol combineren met hun dagelijkse werk.³⁸ Om continuïteit in vertegenwoordiging en betrokkenheid te bewerkstelligen, moeten er bovendien processen duidelijk gedocumenteerd worden om te bepalen hoeveel tijd er nodig is om deel uit te maken van het PPP en welk niveau van betrokkenheid gewenst is.³⁹

Plaatselijke criminaliteitspreventieraden

Lokale criminaliteitspreventieraden geven vorm aan criminaliteitspreventie- en veiligheidsstrategieën in bepaalde regio's of steden door middel van gezamenlijke besluitvorming. Ze bestaan over het algemeen uit verschillende actoren, zoals de gemeenteraad, lokale wetshandhavingseenheden en de burgemeester. Maar sommige lokale raden omvatten ook private partijen, bijvoorbeeld bewoners- en woningbouwverenigingen, lokale bedrijven of openbaarvervoersbedrijven.

In 2020 werd in het kader van het project Be Secure Feel Secure (BSFS) een lokale raad voor criminaliteitspreventie opgericht in Piraeus (Griekenland). Hoewel de raad in Piraeus effectief leek te werken, had deze tijdens de opstartfase te kampen met bepaalde problemen:⁴⁰

- > De betrokkenheid van alle partners behouden;
- > Onvoldoende betrokkenheid van staatsoverheden;
- > Moeilijkheden om continuïteit en follow-up op lange termijn te garanderen, deels door onvoldoende en inconsistente interne communicatie;
- > Een gebrek aan personeel en financiële middelen;
- > Een gebrek aan burgerparticipatie bij de ontwikkeling en implementatie van acties.

Als gevolg hiervan heeft het BSFS-project een aantal belangrijke lessen geïdentificeerd voor het opzetten van een partnerschap zoals lokale criminaliteitspreventieraden:

- > Verduidelijk en rangschik duidelijk de prioriteiten die centraal staan in het partnerschap;
- > Concentreer op een beperkt aantal acties en doelstellingen om ervoor te zorgen dat ze daadwerkelijk worden uitgevoerd;
- > Gebruik eenvoudige en zichtbare samenwerkingsmechanismen;
- > Zorg ervoor dat alle partners bereid zijn en in staat zijn om het partnerschap te monitoren en te evalueren.

Lees meer over de BSFS Lokale Raad voor Criminaliteitspreventie: De lokale raad voor criminaliteitspreventie: een experiment in goed bestuur om misdaad te voorkomen - Be Secure Feel Secure (BSFS) (bsfs-piraeus.eu)

Tot slot moeten de middelen niet alleen constant zijn, maar ook efficiënt gebruikt worden. Als de financiering gegarandeerd is, maar de partners niet toegewijd zijn, zal het partnerschap toch mislukken en geen waardevolle resultaten opleveren. Aan de andere kant, als de partners wel geëngageerd zijn, maar er geen financiering

beschikbaar is om hun acties te ondersteunen, zal er weinig bereikt worden. Audits, monitoring en (plan) evaluaties kunnen helpen om de continuïteit te waarborgen en een overzicht te behouden van welke middelen worden gebruikt en hoe.

Delen van informatie en gegevens

Bij het delen van gegevens doen zich meestal twee problemen voor. Ten eerste proberen sommige partnerschappen samen te werken, maar de bestaande mechanismen zijn niet op elkaar afgestemd. Dit kan het gevolg zijn van wettelijke waarborgen, die dicteren dat het delen van gegevens beperkt is tot bepaalde voorwaarden of voor specifieke taken, of kan het gevolg zijn van organisatorische en technische kwesties in gevallen waarin het te duur is om de nodige IT-structuren te creëren of aan te passen.⁴¹

Ter illustratie: het Schengeninformatiesysteem (SIS) is een database die gebruikt wordt voor veiligheid en grensbeheer in Europa en die gegevens bevat over

gezochte of vermiste personen en verloren en gestolen voorwerpen. De politie kan het rompnummer van een gestolen boot invoeren, waardoor er een waarschuwing wordt afgegeven als de boot ergens in de EU wordt gevonden.⁴² Niet alle nationale databanken zijn echter afgestemd op het SIS, wat betekent dat bepaalde landen bijvoorbeeld slechts één rompnummer aan elke gestolen boot kunnen koppelen, in plaats van de mogelijkheid om meerdere identificatienummers aan het betreffende object te koppelen. In dit voorbeeld is er geen nadere wetgeving nodig en de benodigde technologische structuren bestaan al op Europees niveau. Het is alleen nodig om elk van de nationale databases in overeenstemming te brengen met de Europese variant.

CIRCAMP-programma

Het Internet Related Child Abusive Material Project (CIRCAMP) programma is een initiatief van COSPOL (Comprehensive Operational Strategic Planning for the Police) om een oplossing te vinden voor online seksuele uitbuiting van kinderen. Het betreft een samenwerking tussen wetshandhavers, Ngo's en bedrijven met winstoogmerk (internetproviders en financiële instellingen). Een van de belangrijkste doelen was het implementeren van een Child Sexual Abuse Anti-Distribution Filter (CSAADF) dat de toegang tot online beelden van seksuele uitbuiting van kinderen voorkomt.

Deze webfilter is gemaakt door Telenor, een grote aanbieder van digitale diensten op het gebied van mobiele en tv-diensten in Noorwegen. Een van de problemen met het filter is dat verschillende nationale wetgevingen in combinatie met algemene privacybelangen een allround implementatie in andere Europese lidstaten in de weg stonden. CIRCAMP moest alternatieve, op maat gemaakte oplossingen vinden die in elke nationale context pasten. In plaats van het automatische filter te installeren, kozen bepaalde landen ervoor om hun rechtshandhavingsambtenaren de aanwezigheid van dergelijk materiaal op een website te laten bevestigen alvorens deze te blokkeren. In andere landen werkte de overheid samen met Ngo's om een zwarte lijst op te stellen om te voorkomen dat online inhoud aan banden werd gelegd. In het geval van het VK hield de Internet Watch Foundation zo'n zwarte lijst bij die gedeeld werd met wetshandhavers en internetproviders.⁴³

Lees meer op: [Online filter tegen kinderpornografie | Telenor.](#)

Een tweede probleem is de terughoudendheid die veel mensen, organisaties of sectoren hebben als het gaat om het delen van gegevens met anderen, omdat dit gemakkelijk kan leiden tot een schending van de vertrouwelijkheid of privacy.⁴⁴ Het is daarom belangrijk om de voordelen van het delen van gegevens af te wegen tegen de risico's, d.w.z. wettelijke en privacy beperkingen en publieke belangen. Dit vereist een aanzienlijke inspanning op beleidsniveau, bijvoorbeeld om onnodige belemmeringen voor (grensoverschrijdende) gegevensuitwisseling weg te nemen of om richtlijnen voor specifieke sectoren op te stellen.

Een manier om het delen van gegevens te controleren is het "Five Safes Framework". Elke "kluis" bevat vragen om een specifiek aspect van het openbaarmakingsrisico te beoordelen. Hoewel het raamwerk bedoeld is om het veilig delen van gegevens te vergemakkelijken, wordt overregulering vermeden. De vijf aspecten zijn:⁴⁵

- > **1. Veilige personen:** is de gebruiker bevoegd om de gegevens te openen en te gebruiken?
- > **2. Veilige projecten:** worden de gegevens voor een geschikt doel gebruikt?
- > **3. Veilige instellingen:** voorkomt de toegangsomgeving (bijv. de noodzaak van persoonlijke authenticatie, IT-bewaking, een afgesloten ruimte binnen een kantoor) ongeoorloofd gebruik?
- > **4. Veilige gegevens:** zijn de gegevens goed en voldoende beschermd?
- > **5. Veilige output:** wie heeft toegang tot de output en (hoe) wordt deze gedeeld?

Terugkerend naar het vorige voorbeeld: als wetshandhavers een gestolen motor tegenkomen die niet aan het SIS gekoppeld is, zouden ze autofabrikanten of dealers om de benodigde informatie kunnen vragen als alternatief voor het identificeren van de laatste eigenaar en hopelijk een overeenkomst vinden. In dit geval zouden zowel rechtshandhavingsinstanties als dealers deze vragen kunnen beantwoorden op basis van de huidige regelgeving en hun criteria kunnen uiteenzetten, zodat er gemakkelijker overeenstemming kan worden bereikt over het delen van informatie. Het is echter belangrijk om te

One way in which to control data sharing is the Five Safes Framework. Each 'safe' entails questions to assess a specific aspect of the disclosure risk.

benadrukken dat deze uitdagingen niet opgelost kunnen worden door een standaardoplossing te implementeren. Frameworks voor gegevensbeheer moeten rekening houden met het type, de context en de sector waarin de gegevens worden verzameld en/of gedeeld, aangezien de informatie waarover de politie beschikt, verschilt van wat een school of een autofabrikant verzamelt.⁴⁶

Een specifieke maatregel die PPP's kunnen implementeren is een vertrouwelijkheidsovereenkomst met betrekking tot het delen van informatie.⁴⁷ Dit is een overeenkomst waarin de partners zich ertoe verbinden om geen vertrouwelijke of bedrijfseigen informatie vrij te geven. Toch moeten PPP's proberen om onnodige niveaus van vertrouwelijkheid te vermijden. Vooral bij informele soorten PPP's moeten alle betrokkenen zoveel mogelijk vertrouwen op de discretie van hun partners.⁴⁸ Een andere mogelijkheid is het creëren van een online platform ter ondersteuning van de bestaande (en mogelijk ontoereikende) mechanismen voor het delen van informatie. Afgeschermd online platforms kunnen gebruikt worden om algemene informatie, nieuws en updates gemakkelijk en veilig uit te wisselen. Terugkerend naar het vorige voorbeeld, zou de politie in dergelijke situaties mogelijk via een platform contact kunnen opnemen met partners om informatie te vragen.⁴⁹

Partnerschaps- cultuur

Zoals eerder aangegeven is er geen strategie om een PPP op te richten, maar een bepalende factor is dat het een op partnerschap gerichte cultuur moet hebben.⁵⁰ Het beleidsvormingsniveau moet de vorming en werking van PPP's ondersteunen om de bestaande problemen zoals een gebrek aan vertrouwen en continuïteit aan te pakken. Dit zou op zijn beurt de stabiliteit van PPP's vergroten en een groter aantal geïnteresseerde partners aantrekken.

Partnerschapsgerichte cultuur

Ten eerste zijn er beleidsinstrumenten (in de vorm van verordeningen, richtlijnen of een (nationaal) actieplan) nodig om de oprichting, werking, duidelijkheid en transparantie van een PPP te standaardiseren.⁵¹ Meer specifiek kan elk overheidsdepartement zijn eigen kaders of richtlijnen implementeren die gericht zijn op een specifiek onderwerp of een specifieke sector.⁵²

Actieprogramma veilig ondernemen 2023-2026

Elke drie jaar publiceert het Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing het actieprogramma Veilig Ondernemen. Dit programma stimuleert publiek-private samenwerking om zowel criminaliteit tegen bedrijven als het opzettelijk (en onopzettelijk) faciliteren van criminaliteit door bedrijven aan te pakken.⁵³

Het richt zich op drie onderwerpen (cybercriminaliteit, georganiseerde criminaliteit en vermogenscriminaliteit) en geeft specifieke aanbevelingen en acties om effectieve partnerschappen te creëren. Om de georganiseerde misdaad aan te pakken, bevat het programma bijvoorbeeld de volgende maatregelen:

- > Het aanstellen van een vertrouwenspersoon voor kwetsbare sectoren die zal dienen als verbinding tussen publieke en private entiteiten;
- > Weerbaarheidstraining voor kwetsbare sectoren (bijv. vakantieparken en de transportsector);
- > Juridische ondersteuning om het delen van informatie en gegevens te begeleiden en aan te moedigen;
- > Een digitaal platform creëren om informatie te delen en in contact te komen met potentiële nieuwe partners.

Een belangrijke partner in dit actieprogramma is het Platform Veilig Ondernemen. Deze platforms zijn regionale initiatieven van rechtshandavingsinstanties, gemeenten, brancheverenigingen en kennisinstellingen die erop gericht zijn om criminaliteit te voorkomen en aan te pakken. Terwijl het Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing een nationaal samenwerkingsverband is, zorgen de Platforms Veilig Ondernemen ervoor dat het op lokaal niveau wordt toegepast. Het kan daarom dienen als een goed voorbeeld voor andere landen of regio's die PPP-beleidsinstrumenten willen creëren.

Lees meer: Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023 t/m 2026 | Rapport | [Rijksoverheid.nl](https://rijksoverheid.nl)

Ten tweede zou overheidssteun in de vorm van financiering helpen bij het creëren van een partnerschapscultuur. In combinatie met beleidsmaatregelen kan een ruime en continue financiering veel PPP's op gang brengen, maar in veel landen vereisen deze twee voorwaarden uitgebreide sociaal-politieke veranderingen.⁵⁴ Toch moeten overdadige regelgeving en controle vermeden worden om ruimte te laten voor flexibiliteit en variatie. Te strenge richtlijnen en vereisten voor financiering zullen bovendien potentiële partners en nieuwe soorten PPP's afschrikken.⁵⁵

Tot slot is het essentieel dat PPP's gemonitord en geëvalueerd worden. Alleen dan is het mogelijk om vast te stellen hoe en of het partnerschap en zijn acties (correct) zijn geïmplementeerd, wat de resultaten en impact ervan kunnen zijn en hoe het in de toekomst kan worden verbeterd. Ter illustratie: een PPP in Brazilië ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen (CSE) leidde tot een grotere stigmatisering van minderjarige slachtoffers boven de 15 jaar. Hoewel zowel de toeristische sector als de bouwsector actief bijdroegen aan campagnes en evenementen ter bestrijding van CSE, werden adolescenten over het algemeen uitgesloten van preventieve maatregelen, omdat ten onrechte werd gedacht dat zij over de besluitvaardigheid van volwassenen beschikten. Als gevolg daarvan werden ze over het algemeen niet als slachtoffers beschouwd wanneer ze te maken kregen met seksuele uitbuiting.⁵⁶ Hoewel partnerschappen in het algemeen worden aangemoedigd, zullen daarom niet alle PPP's effectief zijn of positieve resultaten opleveren. Daarom hebben PPP's een basisniveau van begeleiding nodig. Idealiter wordt de opzet van een evaluatie beschreven in de hierboven genoemde beleidsinstrumenten, zodat PPP's

niet bij nul hoeven te beginnen. Een andere optie is dat organisaties of door de overheid geleide initiatieven PPP's ondersteunen door advies, training of praktische ondersteuning te bieden.

Europese PPP-kansen

Zoals eerder vermeld, beschikken veel EU-lidstaten momenteel niet over een vastgesteld kader om de uitvoering van PPP's te sturen of het gebruik ervan te schetsen. Ongeveer 90% van de Europese PPP's die tussen 1990 en 2016 zijn opgericht, zijn geconcentreerd in Frankrijk, Spanje, Portugal en Duitsland.⁵⁷ Een van de verklaringen is het gebrek aan overkoepelende structuren op Europees niveau die de samenwerking tussen publieke en private partners verbeteren.⁵⁸ Een beoordeling van gecontroleerde, door de EU gesteunde PPP's liet bijvoorbeeld een goede en snelle uitvoering van het beleid zien, maar toch werden ze vaak niet efficiënt beheerd en leverden ze daarom niet voldoende waar voor hun geld op.⁵⁹ Het gebrek aan analyses voordat een PPP van start ging, resulteerde vaak in een gebrek aan kostenefficiëntie en een onderbenutting van het partnerschap door het gebruik van ongeschikte benaderingen en een gebrek aan stimulansen voor particuliere partners.⁶⁰

Daarom is er behoefte aan PPP-kaders op Europees niveau. Een dergelijk kader zou potentiële financieringsmechanismen, advieskanalen, gestandaardiseerde basisprocedures en -overeenkomsten, analyseplannen en evaluatiemodellen moeten omvatten.⁶¹ Deze hulpmiddelen kunnen ook de gestructureerde uitwisseling van informatie tussen particuliere en openbare partners en het delen van goede praktijken ten goede komen en kunnen als leidraad dienen.⁶²

Consequently, there is a need for PPP frameworks on a European level. Such framework should include potential funding mechanisms, advisory channels, basic standardised procedures and agreements, analysis plans and evaluation models.

Internationaal PPP-kader

De Children's Rights and Business Principles (CRBP's)⁶³ is een verzameling van tien principes die de privésector begeleiden bij het beschermen en ondersteunen van kinderrechten. Hoewel de CRBP's niet bindend zijn, dienen ze als een goed voorbeeld van hoe de verantwoordelijkheid van de privésector met betrekking tot de bescherming van kinderrechten gedefinieerd en versterkt kan worden. Het eerste principe richt zich bijvoorbeeld op respect en ondersteuning. Het verplicht bedrijven om kinderrechten te integreren in hun gedragscode, bedrijfsplan en ander beleid en om duidelijke instructies op te stellen die op alle niveaus van de organisatie worden opgevolgd.⁶⁴

Gekoppeld aan het CRBP is de Code (de Gedragscode voor de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting in reizen en toerisme). De Code is een initiatief van meerdere belanghebbenden dat de reis- en toerismebranche specifiek ondersteunt bij het voorkomen van seksuele uitbuiting van kinderen door middel van ondersteuning en hulpmiddelen. Er wordt onder andere samengewerkt met hotels, luchtvaartmaatschappijen, restaurants en reisbureaus. Alle partners verplichten zich tot zes criteria om kinderen te beschermen, zoals het opnemen van een nultolerantieclausule in contracten in de hele toeleveringsketen of training voor werknemers om seksuele uitbuiting van kinderen te herkennen en te melden.⁶⁵

Dergelijke initiatieven vergemakkelijken samenwerking op internationaal niveau, in plaats van nationale regeringen te belasten met het opzetten van PPP's met multinationale bedrijven in elk van hun rechtsgebieden.

PPP's die op Europees niveau actief zijn, zouden duidelijk met soortgelijke problemen kampen als PPP's die op nationaal of lokaal niveau actief zijn. Deze partnerschappen zouden zeer transparant moeten zijn over de manier waarop hun samenwerking in overeenstemming is met de AVG / GDPR-verordening, het privacy beleid en de algemene mensenrechten.⁶⁶ PPP's voor de lange termijn zouden periodiek herzien moeten worden om up-to-date te blijven met technologische innovaties en beleidsveranderingen.⁶⁷

Conclusie

Publiek-private partnerschappen zijn afspraken tussen publieke en private actoren, waarbij ze samenwerken aan een gemeenschappelijk doel. PPP's komen steeds vaker voor in de samenleving, deels omdat ze verschillende vormen kunnen aannemen, afhankelijk van het onderwerp, de doelstellingen en de mate van betrokkenheid van de partners. Maar door deze verscheidenheid aan partnerschappen gaan de oprichting en voortzetting van PPP's gepaard met een aantal uitdagingen.

Ten eerste kunnen onverenigbare prioriteiten en een gebrek aan vertrouwen de vorming van een PPP belemmeren. Partners met verschillende achtergronden hebben meestal tegenstrijdige redenen om deel uit te maken van een PPP (bijv. economische, maatschappelijke of wetgevende motieven). Het is daarom van essentieel belang om het doel van het PPP van tevoren duidelijk te bespreken en te definiëren, om naar gezamenlijke doelen en doelstellingen toe te werken die door alle partners kunnen worden geïmplementeerd. Daarnaast wordt het erg moeilijk om een PPP met gedeelde doelen op te zetten als de partners elkaar niet vertrouwen. Een gebrek aan vertrouwen kan te maken hebben met bestaande vooroordelen, machtsonevenwichtigheden of verschillende organisatorische normen en waarden. Om deze uitdagingen te vermijden, zijn regelmatige face-to-face uitwisselingen waarbij mensen hun organisatorische rollen achter zich laten, een effectiever middel om betere relaties tussen alle partners te bevorderen.

Ten tweede zijn efficiënte partnerschapsrelaties en een basisniveau van continuïteit nodig om tot een doeltreffend functionerend PPP te komen. Een van de aanbevelingen is om PPP's formeel vast te leggen in een soort overeenkomst (bijv. een memorandum van overeenstemming of een gezamenlijke missieverklaring). De mate van formaliteit zal variëren afhankelijk van wat zowel de initiatiefnemers als de partners willen. Niettemin zal het duidelijk definiëren van de rollen, taken en samenwerkingsmechanismen van een PPP de continuïteit en werking ervan verbeteren. Een extra obstakel doet zich voor wanneer de te delen gegevens onverenigbaar of vertrouwelijk zijn als gevolg van wettelijke, organisatorische of technische kwesties. Daarom moeten beleidsveranderingen erop gericht zijn om onnodige barrières voor het delen van gegevens te verminderen (bijv. door verschillende databanken beter op elkaar af te stemmen).

Tot slot is er behoefte aan beleidsinstrumenten (bijv. kaders) die een op partnerschap gerichte cultuur bevorderen, niet alleen op nationaal, maar ook op Europees niveau. Dergelijke instrumenten kunnen helpen bij het standaardiseren, creëren en transparant maken van PPP's zonder dit volledig aan de lokale actoren over te laten. In dit document wordt verwezen naar een Nederlands voorbeeld, waarin specifieke aanbevelingen en acties worden gegeven om partnerschappen in bepaalde sectoren te ondersteunen, en naar een internationaal voorbeeld van hoe grote multinationals in PPP's kunnen worden opgenomen.

Eindnoten

- 1 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen: OESO, 2012, 18.
- 2 Ibid., 18-9.
- 3 Europese Unie, Publiek-private partnerschappen in de Eu: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, Luxemburg: Europese Rekenkamer, 2018, 12-4.
- 4 5Is - CLAIMED Framework - voor het mobiliseren van preventiemedewerkers - CRIME FRAMEWORKS.
- 5 ENISA, Gids voor goede praktijken - Samenwerkingsmodellen voor effectieve publiek-private partnerschappen, Luxemburg: Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging, 2011, 45.
- 6 Internationaal Centrum voor Criminaliteitspreventie, Wereldbank en Kamer van Koophandel van Bogotá, *Public-Private Partnerships and Community Safety. Gids voor actie*, Canada: International Centre for the Prevention of Crime, 2011, 89. OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 8.
- 7 Internationaal Centrum voor Criminaliteitspreventie, Wereldbank en Kamer van Koophandel van Bogotá, *Publiek-private partnerschappen en veiligheid in de gemeenschap. Gids voor actie*, 91-2.
- 8 Ibid., 93. OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 8.
- 9 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en leidraad voor maatschappelijke organisaties: ECPAT International en Down to Zero Alliance (DtZ), 2019, 14.
- 10 Partnering Against Corruption Initiative (PACI), Good Practice Guidelines on Conducting Third-Party Due Diligence, Genève: World Economic Forum, 2013.
- 11 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 11.
- 12 ENISA, Publiek-private partnerschappen (Ppp) - Coöperatieve modellen: Agentschap van de Europese Unie voor netwerk- en informatiebeveiliging, 2017, 11. Nick Tilley (Ed.), *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005, 735.
- 13 ENISA, Publiek-private partnerschappen (Ppp) - Coöperatieve modellen, 13.
- 14 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 10-2.
- 15 Zara Quigg et al., Stad in Europa (evaluatie rapport), Liverpool: Public Health Institute, STAD in Europa, 2019, 45-6.
- 16 Internationaal centrum voor criminaliteitspreventie, Wereldbank en Kamer van Koophandel van Bogotá, *Publiek-private partnerschappen en veiligheid in de gemeenschap. Gids voor Actie*, 46, 85 & 93.
- 17 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 9-10.
- 18 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 740; Nicholas Dorn en Michael Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, *Security Journal* 22 (2008), 305.
- 19 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 751. ENISA, Publiek-private partnerschappen (Ppp) - Coöperatieve modellen, 32.
- 20 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 14.
- 21 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 310.
- 22 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 750.
- 23 ENISA, Publiek-private partnerschappen (Ppp) - Coöperatieve modellen, 32.
- 24 Ibid.
- 25 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 752.
- 26 Nacka Kommun, Criminaliteitspreventie in Nacka, <https://www.nacka.se>, 2020.
- 27 James E. Austin, Strategic Collaboration between Nonprofits and Businesses, *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly* 29:1 (2000), 71.
- 28 Lees meer op: Mediterranean practitioners' network capacity building for effective response to emerging security challenges | MEDEA Project | Factsheet | H2020 | CORDIS | European Commission (europa.eu), Contactgegevens Coöperatieve Industriële Brandweerzorg met Uitgesloten Aansprakelijkheid | Overheid.nl, Home | Gezamenlijke Brandweer (gezamenlijke-brandweer.nl).
- 29 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 8.
- 30 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 735.
- 31 Internationaal Centrum voor Criminaliteitspreventie, Wereldbank en Kamer van Koophandel van Bogotá, *Publiek-private partnerschappen en veiligheid in de gemeenschap. Gids voor actie*, 93. Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en leidraad voor maatschappelijke organisaties, 15.
- 32 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 735.
- 33 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 9.
- 34 ENISA, Gids voor goede praktijken - Coöperatieve modellen voor effectieve publiek-private partnerschappen, 45.
- 35 Internationaal Centrum voor Criminaliteitspreventie, Wereldbank en Kamer van Koophandel van Bogotá, *Publiek-private partnerschappen en veiligheid in de gemeenschap. Gids voor actie*, 94-5.
- 36 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 735-6.

- 37 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 16.
- 38 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 735-6.
- 39 Ibid., 736.
- 40 Edna Pezard Ramirez, Deskundigenartikel <https://www.uia-initiative.eu/>, 2023. BeSecure-FeelSecure Archief - Europees Forum voor Stedelijke Veiligheid (efus.eu).
- 41 Commissie Irving Fisher, Ifc-rapport nr. 1. Het delen van gegevens: Problemen en goede praktijken: Bank voor Internationale Betalingen, 2015, 8-9.
- 42 Europese Commissie, Veiligheidsunie: De vernieuwde Schengeninformatiesystemen worden operationeel: Europese Commissie, 2023.
- 43 John T. Picarelli, Publiek-private samenwerking van retoriek naar realiteit: Circamp / Csaadf Transferability Assessment, Verenigde Staten: Nationaal Instituut voor Justitie (NIJ), 2009.
- 44 OESO, Verbetering van de toegang tot en het delen van gegevens: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-Use across Societies, Parijs OESO, 2019.
- 45 Australisch Bureau voor de Statistiek, Vijf kluizen kader. Gids voor vertrouwelijkheid van gegevens, <https://www.abs.gov.au>, 2021.
- 46 OESO, Verbetering van de toegang tot en het delen van gegevens: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-Use across Societies.
- 47 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 308-9.
- 48 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 735-6.
- 49 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 305-13.
- 50 ENISA, Publiek-private partnerschappen (Ppp) - Coöperatieve modellen, 18.
- 51 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 11.
- 52 Ibid., 8.
- 53 Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023-2026, Nederland: Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, 2022, 2-3.
- 54 Tilley, *Handboek voor criminaliteitspreventie en gemeenschapsveiligheid*, 737.
- 55 OESO, Aanbeveling van de Raad inzake beginselen voor publiek bestuur van publiek-private partnerschappen, 11.
- 56 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 14.
- 57 Europese Unie, Publiek-private partnerschappen in de Eu: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 15 & 44.
- 58 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 303.
- 59 Europese Unie, Publiek-private partnerschappen in de Eu: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 49.
- 60 Ibid., 35-8.
- 61 Ibid., 42.
- 62 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 312-3.
- 63 Lees het hele document met Children's Rights and Business Principles op: Rechten van kinderen en bedrijfsprincipes | UNICEF.
- 64 Down To Zero Alliance, Effectieve manieren om met de particuliere sector samen te werken. Achtergronddocument en richtlijnen voor maatschappelijke organisaties, 5-6.
- 65 De Code, Wat is de Code?, <https://thecode.org/about/>, 2021.
- 66 Dorn en Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 313.
- 67 Europese Unie, Publiek-private partnerschappen in de EU: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, 40.

Public-private partnerships in crime prevention

CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS

PPP FORMATION

- > **Aligning priorities towards shared objectives:** It is important to clearly define the purpose of the PPP beforehand, in order to establish shared goals and objectives that are workable for all of the partners involved.
- > **Building trust:** A lack of trust, due to existing prejudices, power imbalances or different values and norms, can be avoided through mutual assurance and a basic degree of reliance, for instance by holding regular face-to-face meetings in order to build professional relationships.

PPP WORKING

- > **Efficient partnership relations:** Effective cooperation can be generated by formally establishing clear working mechanisms and a system of communication within the partnership.
- > **Establishing continuity:** Clearly defining the roles, tasks and responsibilities of all partners will enhance the continuity and functioning of a PPP.
- > **Sharing (incompatible) data:** Tailored policy changes should aim to reduce legislative, organisational or technical barriers to data sharing channels.

PPP CULTURE

- > **Partnership-oriented culture:** policy instruments must enhance the standardisation and transparency of PPPs on both national and European level.

Contact details

EUCPN Secretariat
Email: eucpn@ibz.eu
Website: www.eucpn.org

 twitter.com/eucpn
 facebook.com/eucpn
 linkedin.com/company/eucpn